

پنج شنبه 4 دی 1393 / 2 ربیع الأول 1436 / 25 دسامبر 2014

شهادت شهید سیدعباس میرهادی (1365 ش)...

4 دی ماه 1393 -

2 ربیع الأول 1436 -

25 دسامبر 2014

* 4 دی در دفاع مقدس

* شهادت شهید سیدعباس میرهادی (1365 ش)

اشاره:

شهید سیدعباس میرهادی در سال ۱۳۴۲ ش

در روستای میشیجان از توابع شهرستان خمین

چشم به جهان هستی گشود.

به دنبال پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی، و حمله رژیم بعثی، میرهادی به جبهه‌های جنوب و غرب شتافت مدتی بعد به عضویت نهاد مقدس

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی درآمد و سرانجام فرمانده دلیر عرصه‌های نبرد در

تاریخ چهارم دی‌ماه سال ۱۳۶۵ شمسی در عملیات کربلای ۴، شلمچه را به خون خویش آراست. پیکر پاکش چون ستاره‌های درخشان در جنوب باقی ماند تا سالکان، راه را گم نکنند.

* شهادت شهید رضا هوشیار (1366 ش)

اشاره:

شهید رضا هوشیار فرزند حاج حسین

روز اول اسفند ماه 1348 مصادف با

15 رمضان المبارک و ولادت باسعادت

امام حسن مجتبی (ع) در روستای مصرقان و در خانواده ای مذهبی و بسیار متدین

دیده به جهان گشود

او دو مرتبه به صورت داوطلبانه در جبهه‌های جنگ شرکت کرد بار اول در سال 1365 بود که در عملیات کربلای چهار از ناحیه سر مجروح شد ولی سعی می‌کرد که کسی از مجروحیت او

با خبر نشود. وی بار دوم نیز در سال 1366 به

منطقه عملیاتی شلمچه اعزام و در

گردان ولی عصر (عج) به مقابله با

دشمنان اسلام پرداخت و در تاریخ 1366/10/4 شربت شهادت نوشید

انشالله. روحش شاد و راهش پر رهرو باد.

* 4 دی در گذرتاریخ

* شهادت عالم مجاهد

آیت الله «آقانورالله

نجفی اصفهانی» (1306 ش)

اشاره:

آیت‌الله مهدی معروف به آقانورالله

نجفی اصفهانی از روحانیون مجاهد، مهاجر، مصلح، متفکر در سال 1240 ش (1278 ق) در اصفهان به دنیا آمد. پدرش شیخ محمدتقی اصفهانی صاحب هدایه‌المُستَرشیدین و مادرش دختر آیت‌الله العظمی سیدصدرالدین عاملی از مراجع بزرگ شیعه

می‌باشد.

این عالم مبارز در نهضت تحریم تنباکو

در سطح اصفهان فعالیت داشت.

از دیگر اقدامات وی فعالیت علیه

مبلغین مسیحی با تأسیس انجمن صناخانه و انتشار روزنامه الاسلام می‌باشد.

آیت‌الله نجفی اصفهانی با ظل السلطان

فرزند خون‌خوار ناصرالدین شاه که

30 سال حاکم اصفهان بود مبارزه کرد و وی را از اصفهان اخراج نمود. او در جریان

نهضت مشروطه، از ارکان نهضت عدالت‌خانه و مهاجرت کبرای قم نیز به شمار می‌رود.

آیت‌الله اصفهانی انجمن مقدس ملی اصفهان را تأسیس و بعد از اخراج ظل‌السلطان

دست به اصلاحاتی مانند تأسیس بیمارستان و مدرسه زد.

این عالم مجاهد سرانجام از سوی رضاخان (که مبارزات زیادی با او کرده بود) مسموم، و در

4 دی ماه 1306 ش برابر با اول رجب 1346 ق

در 66 سالگی به لقاءالله پیوست.

پیکر این عالم ربانی به نجف منتقل شد و در مقبره

جد مادری خود آیت‌الله العظمی شیخ جعفر

کاشف الغطاء دفن گردید.

* مرگ «ناصرالملک» سیاستمدار و نائب السلطنه قاجار (1306 ش)

اشاره:

ابوالقاسم قراگوزلو معروف به ناصرالملک،

پس از تحصیلات مقدماتی، راهی انگلستان گردید و در زمان ناصرالدین شاه، از

نزدیکان وی شد.

او در زمان مظفردالدین شاه به وزارت مالیه دست یافت ولی کار مثبتی انجام نداد.

وی مدتی نیز از طرف محمدعلی شاه به صدراعظمی رسید ولی از آمدن به ایران خودداری نمود تا این که

سپس بر اثر معرفی اعضای کابینه

به صورت تلگرافی، این دولت نیز با تشجاتی مواجه شد و شکست خورد. با روی کار آمدن

احمد شاه قاجار، ناصرالملک پس از مرگ عضدالملک نائب السلطنه، به نیابت سلطنت انتخاب شد و همچنان با ارسال تلگراف، از

اروپا دستورات خود را صادر می‌کرد و

به اداره امور کشور می‌پرداخت.

این طرز حکومت، کشور را با

مشکلات متعددی روبرو ساخت تا این که ناصرالملک را مجبور به سفر به ایران نمود.

وی حکومت قانون و مشروطه را برای ایران

زود می‌دانست و از این رو بامشروطه‌خواهان هماهنگی نکرد.

با وجودی که سال‌ها در انگلستان و فرانسه اقامت داشت، معذک، روح دیکتاتوری در او

به شدت ریشه دوانده بود.

هنگامی که به نیابت سلطنت رسید، از انجام انتخابات طفره رفت و در مدت سه سال و نیم نیابت سلطنت او، ایران مجلس

نداشت و مطبوعات به شدت در فشار و مضیقه بودند.

او بعدها نیز بار دیگر برای گردش و تفریح

راهی اروپا شد و امور سلطنت را با مکاتبه و تلگراف انجام می‌داد.

در این هنگام تصمیم به برکناری او گرفته شد ولی نه استعفاء داد و نه به ایران آمد و تا روز آخر نیز حقوق خود را کامل وصول

نمود.

ناصرالملک علی رغم دارا بودن ثروت فراوان و نفوذ بسیار در ایران و انگلستان، هیچ گاه از نفوذش به

نفع مملکتش استفاده نکرد و در

دوران نیابت سلطنت و قبل از آن،

کوچکترین آثار خیری از وی باقی نماند. سرانجام این سیاستمدار عیاش در چهارم دی ماه 1306، پس از آن که مدتی قبل به

دعوت رضاخان پهلوی

به ایران آمده بود، در تهران درگذشت.

* تظاهرات عظیم مسلمانان

در حمایت از قیام اسلامی

مردم فلسطین (1366ش)

* درگذشت «حسن پورصناعی»

هنرمند قلم کار ایرانی

(1375 ش)

اشاره:

استاد حسن پورصناعی کار هنری را

از پنج سالگی در محضر پدرش

مرحوم مشهدی عبدالخالق آغاز کرد و

در زمانی کوتاه، در زمره یکی از بهترین طراحان و نقشه‌پردازان درآمد.

پرده‌ها، کتیبه‌ها، خیمه‌ها، سجاده‌ها و

مجالس بسیاری از استاد پورصناعی

به جای مانده است.

آثار وی همواره، زینت‌بخش حسینیه‌ها، تکایا و اماکن مذهبی شهرهای ایران بوده است. پس از پیروزی انقلاب اسلامی از وی

دعوت شد تا در دانشگاه به تدریس عملی هنرش بپردازد. استاد پورصناعی به هنگام فوت 85 سال داشت.

* 2 ربیع الأول در گذرتاریخ

* درگذشت «ابن اثیر» مورخ، ادیب و محدث شافعی (630 ق)

اشاره:

ابوالحسن، علی بن ابی‌الکرم محمد

بن عبدالکریم بن عبدالله شیبانی، معروف به ابن اثیر جزری از مورخان نیمه‌ی دوم

قرن ششم و اوائل قرن هفتم هجری است.

او در حفظ حدیث و مبادی و متعلقات آن، پیشوای محدثین به شمار می‌رود و در تاریخ، انساب، سیره و وقایع و جنگ‌های

عرب، متبحر بود.

شهرت ابن اثیر به دلیل دو کتاب بزرگ او

به نام «الکامل فی التاریخ» و «استدلال‌الغالبه فی معرفة الصحابه» است.

همچنین از کتب دیگر وی می‌توان

«اللباب فی تهذیب الانساب» و «الباهر» را نام برد. الباهر درباره‌ی خاندان زنگیان موصل نوشته شده است.

* رحلت عالم بزرگوار «سیدمحمدباقر شفتی»

معروف به «حجت الاسلام» (1260 ق)

اشاره:

سیدمحمد باقر بن محمد تقی شفتی مشهور

به «حجة الاسلام»، رشتی الاصل و از بزرگان

علمای امامیه، فقیه، اصولی، ادیب، نحوی، رجالی و ریاضی‌دان بوده است. او همچنین در درایه، هیئت و علوم ادبی و فنون

عربی از مشاهیر روزگار و در

مراحل اخلاقی بی‌هماورده بوده است.

او به حال فقرا و طلاب علوم دینی کمک

بسیار می‌نمود و در عبادت و مناجات و سخاوت و نیز اجرای حدود الهی بسیار کوشا بود. حجت السلام شفتی از محضر درس

حضرات آیات بهبهانی، سید مهدی بحرالعلوم، شیخ جعفر کاشف الغطاء، ملامهدی نراقی و میرزای قمی استفاده برد و دارای

تألیفات بسیاری است. آداب نماز شب، الاجازات، اصحاب الاجماع و... از آن جمله‌اند.

همچنین رساله‌های فراوانی را در تحقیق حال

هر یک از رجال حدیث امامی، به رشته‌ی تحریر درآورده است. سرانجام این عالم سترگ در 85 سالگی در اصفهان وفات یافت و

در مسجدی که خود بنا نهاده بود و به مسجد سید معروف شد، دفن گردید.

* 25 دسامبر در گذرتاریخ

* تولد پیامبر خدا

حضرت «عیسی مسیح(ع)»

(سال اول میلادی، 622 سال

قبل از هجرت پیامبر اسلام)

و عید کریسمس

اشاره:

حضرت عیسی بن مریم (ع) پیامبر بزرگ الهی و اولوالعزم، در روز 25 دسامبر سال اول میلادی، 622 سال قبل از هجرت پیامبر بزرگ اسلام (ص)، در بیت الحم واقع در فلسطین به دنیا آمد. با این حال تاریخ تولد حضرت عیسی (ع) دقیق نیست و در قرن ششم قبل از هجرت، روز 25 دسامبر به عنوان عید میلاد مسیح (ع) برگزیده شد، در صورتی که تاریخ نویسان، معتقدند تولد ایشان 4 یا 6 سال قبل از آن بوده است. حضرت عیسی (ع) به فرمان خداوند، به گونه‌ای اعجاز‌آمیز از مادری باکره و مقدس متولد شد و سپس در گهواره شروع به سخن گفتن کرد و پیامبری خود را بشارت داد. زمان جوانی حضرت عیسی (ع) دوره بحرانی تاریخ یهود است. یهودیان تحت سیطره رومیان چشم انتظار موعودی نجات بخش بودند. با این حال با ظهور مسیح (ع)، علی‌رغم دیدن نشانه‌ها و معجزات بر حق آن حضرت، باز هم با ایشان به مخالفت برخاستند. آن حضرت در دوران حیات خود به موعظه و شفای بیماران می‌پرداخت و در تعلیمات خویش، بیشتر از تمثیل بهره می‌گرفت. معجزات فراوان، تبیین مسائل اخلاقی به همراه مثال‌ها، شفای بیماران علاج‌ناپذیر و بالأخره پافشاری بر اطاعت از شریعت و پرستش خدای یکتا باعث شد تا تعداد زیادی گرد وی جمع شوند. در این میان، پیروان نزدیک و خاص او حواریون نام داشتند که دوازده نفر بودند و همیشه همراه حضرت بودند. مسیح (ع) که از 30 سالگی به نبوت برگزیده شد، سرانجام مورد تهدید بزرگان یهود واقع شد و آنان تصمیم به قتل وی گرفتند. زیرا سران یهودی از این‌که مردم به عیسی (ع) علاقه‌مند می‌شدند، احساس نگرانی نموده و می‌دانستند اگر او را آزاد بگذارند، همه مردم به او ایمان می‌آورند. روی گردانی یهودیان از بزرگان خود باعث شد تا سران یهود به این نتیجه برسند که باید عیسی (ع) را برای حفظ قوم خود، قربانی نمایند. در آن حال، چون خواستند آن حضرت را از میان بردارند، خداوند مسیح (ع) را به آسمان‌ها برد و یهودیان فردی شبیه به عیسی (ع) را به صلیب کشیدند. در روایات اسلامی و شیعی، بازگشت عیسی (ع) مسیح (ع) در زمان ظهور حضرت مهدی موعود (عج) تصریح شده و به نمازگزاردن آن حضرت پشت سر امام عصر اشاره گردیده است. کتاب حضرت عیسی (ع) انجیل نام دارد. نام حضرت عیسی (ع) در سیزده سوره قرآن، 45 بار تکرار شده است.

* عید کریسمس

کریسمس یا نوئل نام جشنی است در آئین مسیحیت که به منظور گرامی‌داشت زادروز مسیح برگزار می‌شود. بسیاری از اعضای کلیسای کاتولیک روم و پیروان آئین پروتستان، کریسمس را در روز ۲۵ دسامبر جشن گرفته و بسیاری آن را در شامگاه ۲۴ دسامبر نیز برگزار می‌کنند. اعضای بیشتر کلیساهای ارتودوکس در سراسر دنیا نیز روز بیست و پنجم دسامبر را به عنوان میلاد مسیح جشن می‌گیرند. برخی از مسیحیان ارتودوکس در روسیه، اوکراین، سرزمین مقدس (ناحیه تاریخی فلسطین) و دیگر مکانها، به سبب پیروی از گاهشماری یولیان، جشن کریسمس را در روز ۷ ژانویه برپا می‌دارند. اعضای کلیسای ارامنه طبق سنت منحصر به فردی، روز میلاد و همچنین روز غسل تعمید مسیح را همزمان در روز ششم ژانویه جشن می‌گیرند. ایام دوازده روزه کریسمس با سالروز میلاد مسیح در ۲۵ دسامبر آغاز گشته و تا جشنخاج‌شویان در روز ۶ ژانویه ادامه می‌یابد.

هرچند مهم‌ترین عید مذهبی در
گاهشمار مسیحی، روز عید پاک (به عنوان
روز مصلوب شدن و رستاخیز عیسی) است،
مردم بسیاری به‌خصوص در کشورهای:
ایالات متحده و کانادا، کریسمس را
مهم‌ترین رویداد سالانه مسیحی
محسوب می‌دارند.

با وجودی که این روز، یک عید مذهبی شناخته می‌شود، از اوایل سده بیستم میلادی
به بعد به طور گسترده به عنوان یک جشن
غیر مذهبی برگزار شده و برای بیشتر مردم، این ایام فرصتی است برای دور هم جمع شدن اقوام و دوستان و هدیه دادن به هم.
کریسمس با آئین‌های ویژه‌ای به‌طور مثال آراستن یک درخت کاج، برگزار شده و شخصیتی خیالی به نام بابانوئل در آن نقشی
مهم دارد.

* تولد «اسحاق نیوتن»
ریاضی‌دان انگلیسی و
دانشمند برجسته جهان (1643م)

* استعفای «میخائیل گورباچف»
رهبر پیشین اتحاد جماهیر
شوروی سابق (1991م)

* اعدام «نیکلای چائو شسکو»
دیکتاتور پیشین رومانی در
جریان کودتا در این کشور (1989م)